

JAKOB DIMNIK:

Cesarica Cita.

Bolj za vas kakor zase!
Gesto naše cesarice Cite.

esarica Cita je bila rojena 9. maja leta 1892 v vili Pianore v Viareggiu pri mestu Lucca v Italiji kot hči Roberta, vojv. Parmškega in Burbonskega in njegove druge soproge vojvodinje Marije Antonije, princezinje portugalske. Oče princezinje Cite je umrl leta 1907.

Svoja prva mladostna leta je princezinja Cita preživela v vili Pianore, razkošno urejenem gradiču sredi celega gozda pinij in oljk. Vzgjajali so jo v strogo verskem duhu. Po dovršenem desetem letu je prišla princezinja Cita v zavod salezijank v Zangberg na Bavarskem, kjer se je vzgajalo več hčera vladarskih in najvišjih plemiških rodbin. V Zangbergu je ostala do leta 1903. Nekaj časa se je mudila nato v samostanskem vzgojevališču benediktink na angleškem otoku Wightu. Z nadvojvodo Karlom Francem Jožefom se je seznanila leta 1909 v Francovih varih na Češkem, ko sta oba posetila skupno teto nadvojvodinjo Marijo Anuncijato, ki se je tedaj zdravila v tamošnjih kopelih. Oba sta si torej celo v daljšem sorodstvu. Ko sta se zaročila, je bila nadvojvodinja Cita stara komaj 18 let. Odtlej je bil nadvojvoda večkrat gost v vili Pianore. Mlada zaročenca sta večkrat prihajala v Lucco, se vdeleževala tam ljudskih veselic in bila sta oba kmalo zelo priljubljena med italijanskim domačim prebivalstvom.

Prihodnje leto se je princezinja Cita s svojo materjo preselila v grad Schwarza, ki ga je kupil vojvoda Robert že pred daljšim časom. Tu se je vršila potem **21. oktobra leta 1911 poroka**. Poročil je mladi par monsignor Bisleti, ki ga je v ta namen odposlal papež iz Rima. Pri poroki je bil navzoč tudi cesar Franc Jožef I., ki je pri slavnostni pojedini nazdravil novoporočencema tako-le: »Vse osrečujoča poroka, h kateri smo se danes zbrali, da jo slovesno praznujemo, me zelo veseli in me navdaja z velikim zadovoljstvom. Nadvojvoda Karel si je izvolil za družico življenja princezinjo Cito Parmsko. Čestitam mu k tej srčni izvolitvi in pozdravljam nadvojvodinjo Cito z iskrenim veseljem kot članico Svoje hiše.« Prisostovala sta poroki tudi oba ženinova strica: nadvojvoda Franc Ferdinand in saksonski kralj.

Nadvojvodinja Cita je bila že takoj od začetka prava žena vojaka. Sledila je svojemu soprogu na vseh njegovih vojaških potovanjih. Prav tako je tudi nadvojvodinja sedaj v vojnem času spremljala svojega soproga na bojišču in tamkaj obiskovala vojaške bolnišnice, kjer je tolažila ranjence in jim delila darove, zapuščajoč povsod v srcih vseh sliko pravega angela tolažbe in dobrotljivosti. In tako je postala cesarica Cita zaradi dobrodelnosti, darežljivosti in usmiljenja priljubljena in domača po celi monarhiji. Zato kipi iz vseh avstrijskih src k Vsemogočnemu goreča molitev: »Bog blagoslovi našo presvitlo cesarico Cito!«

Cesarica Cita.